

DOĞU TÜRKİSTAN GERÇEĞİ

Nisan 2022 | Sayı 26

FANİ DÜNYADAKİ CEHENNEM "DOĞU "TÜRKİSTAN

PROPAGANDA KISKACI VE URUMÇİ'DE RAMAZAN

Ayların sultanı Ramazan ayındayız.

Ancak bu mübarek ayın huzurundan mahrum bırakılmış nice memleketler, nice yuvalar var dünyada.

Bugün 11 Nisan 2022 (Pazartesi), başı rahmet, ortası mağfiret, sonu da cehen-nemden kurtuluş olan Ramazan ayının on'uncu günündeyiz.

Bu on gün içerisinde, 35 milyonluk bir Müslüman toplumun yaşadığı Doğu Tür-kistan ile "Ramazan" veya "Oruç" kelime-sinin bir arada geçtiği herhangi bir bilgi yada habere rastladınız mı internette?

Yok değil mi?

Ben rastladım.

Çin Uluslararası Radyosuna göre "Çin'in sözde Uygur Özerk Bölgesi'nin merkezi Urumçi kentinde yaşayan Müslümanlar, 2022 Ramazan Ayı'nın ilk gününü 3 Nisan'da karşıladı. Müslümanlar Namaz kılmak için yüz yıllık tarihe sahip olan Bai da si (Ak Mescit) Camii'ne akın etti."

Bu cümleleri okurken Doğu Türkistan'da soykırım olduğuna inanır mı insan?

Siz inanır mısınız?

Bir de altına "Yerel saatle 22.20'de iftar yapan Müslümanlar, bir arada olmanın sevincini yaşadı. Bu yıl Ramazan Bayra-mı 3 Mayıs'ta kutlanacak." şeklinde bilgi-lerle gerçeklik payı daha da arttırılmış bir Çin Propagandasıyla karşı karşıyasınız şuanda!

Sahi... Doğu Türkistan'da bu yıl Ramazan ayı nasıl geçiyor? Gelin size anlatayım.

Öğrencilere her gün bedava yemek dağı-tan bir yönetim düşünün.

Ne hoş değil mi? Kulağa çok hoş geliyor.

Ancak bir Müslüman olarak onun Rama-zan ayında oruçlu olup olmadığını denet-lemek için yapıldığını hayal edin. Eminim sizlerde en az benim kadar acı hissediyorsunuzdur.

İşte burası Çin işgalindeki Doğu Türki-stan!

Belki bir çoğunuz bira yarışması, içki festivalleri gibi alışık olmadığınız Kavramları duyduğunuzda, pek ilginizi çekmemiştir. “Dinsiz işte yapar her şeyi” deyip geçiştirmişsinizdir.

Gelelim onun bir Türk yurdunda, Müslüman toplumda, bir yılda 12 ay varken sadece mübarek Ramazan ayında yapıldığını, insanları zorla toplayıp gelenek-göreneklerine ve örfüne, inandığı tüm değerlerine aykırı bir şekilde, bu sözde yarışmaların yapıldığı Doğu Türkistan’da, Müslümanların sahur yapabilmek için günümüz çağında mum ışığında sahur yapmaya çalışırken, ışığı açarak sahur yaptığı anlaşıldığı her an Çin rejim güçleri tarafından tutuklanıp idam cezasına varan suçlamalarla içeri atıldığını düşünebiliyor musunuz?

Bazen sahurlu bazen sahorsuz zar zor tuttuğu oruçlarını açmak için iftar vakti geldiğinde ise kimilerinin babası, kimlerin annesi, kimlerin kimsesi yok! O mahzun sofralardaki hasretle kavrulup yanan sancılı yürekleri hissedebiliyor musunuz?

İşte hasretin tam anlamıyla yanıp kül olduğu vatandır Doğu Türkistan.

Tamamen Müslüman olan bir toplumda camilerin kapatıldığı, hatta bara dönüştürüldüğü, mübarek ezan yerine Çin ve katil Xi jinping’e methiyeler duyulan bir toplum düşünün.

Ne acı ne büyük kayıp değil mi!?

İşte bin senelik Kadim Türk İslam yurdu, Türk dilinin hafızası Kaşgarlı Mahmud’un yurdu, bugün şu saatlerde Ramazan ayında böylesine ağır bir zulüm görüyor.

Bu zulmü bil fiil işleyen mezalimler ise, durmaksızın yalan ve asılsız bilgilerle gerçekleri manipüle ediyor. Diasporadaki bir avuç konuşan bizlere karşı dev propaganda ordusuyla bu işi yapıyor.

Oysa Uluslararası Raporlarla sabit, 2016’dan itibaren Çin rejimi Doğu Türkistan’daki din adamlarını, öne çıkan yurt büyüklerini, Hoca ve hacıları “dini aşırıcı” yaftasıyla Toplama Kamplarına kapattı. Yine Uluslararası Raporlara göre, Müslümanların ibadetlerini yerine getireceği 16 bin camii yıkıldığı Uydu görüntüleriyle kanıtlanmış, sokaklarda gezen başörtülü ve uzun etekli kadınların eteklerini kestiği, Örtülerini çekip aldığı fotoğraflanmış, Namaz, Oruç ve Haccın, sakal bırakmanın yasaklandığı yazılı emirlerle Çin’den sızan “Çok Gizli”, “Karakaş Listesi” adlı Çin belgeleriyle delillenmiştir.

Kaldı ki Müslümanlara yönelik sistematik Soykırımın baş suçlusu Xi Jinping, dünyanın gözünün içine baka baka 2018’de, Çin’in “13. Beş yıllık Planı” kapsamında “İslam Dinini Sosyalist topluma uyarlamak” politikasını uygulamaya koyarak çoktan Ümmeti Muhammed’e ve Allah’a savaş açmıştır.

Ancak, tüm bunları anlatmaktan aciz kalan Doğu Türkistan halkı ise Çin Propagandasının gölgesi altında her gün katlediliyor.

Çin çok karanlık İdeolojik Propaganda geçmişine sahip bir ülke. Günümüzde teknolojik ve ekonomik gücünü buna ekleyerek, içeride Çinlileştirme ve Komünizm ideolojilerini ve de Xi Jinping öğretilerini empoze etmek için kullanırken, Dışarıda ise Soykırımı gizlemek, imajını düzeltmek ve algı yönetimi için kullanıyor.

Artı diplomatik ilişkileri de buna dahil eden rejim, Çeşitli ülkelerden hele ki Müslüman ülkelerden destek alıyor.

Örneğin; Pakistan Başbakanı İmran Han tahttan inmeden kısa süre önce İslam işbirliği teşkilatı Toplantı öncesi mitingde halka seslenerek “Çin İslam peygamberinin öğretilerini takip ediyor” şeklinde talihsiz bir gafa imza attı. Dahası Müslüman kanı akıtan Çinlilerle hemen hemen bütün Müslüman ülkelerinin ticari ilişkileri bulunuyor. Ne yaman prangaymış ki Müslümanlara bu denli ağır soykırım yapılırken

sessiz kalmaya rıza gösteriyor, zulme seyirci kalmaya razı oluyor. Trajikomik olanı ise, (hangi akla hizmet) en önemli İslami kuruluşların toplantılarına Çinliler de özel davet ediliyor, Protokolden yer veriliyor, yetmedi söz hakkı tanınıyor.

Başta Türkiye olmak üzere İran, Filistin, Japonya, Yeni Zelanda, Birleşik Arap Emirlikleri, Kazakistan gibi farklı ülkelerde bulunan Çinli temsilcilerle Urumçi'deki Komünist yetkililer ortaklaşa “Bizim Xinjiang Yahşi Yer” Propagandası yaparak Soykırımı gizlemeye çalışırken, yangına benzinle giden ve soykırımı yok sayan “Ethem Sancak” gibi afaki konuşanlar da oldu, olacak da.

Gelin bu mübarek günlerde dualarınızı ve hayırlı temennilerinizi Doğu Türkistanlı kardeşlerinizden esirgemeyin.

Allah bize yeter!

Zulmü görmezden gelenlerin, yok sayanların sessiz kalanların, Çin propagandasına alet olanların vay haline...

Muhammed Ali Atayurt- Türkistan Press

KUDÜS VE DOĞU TÜRKİSTAN 'YENİ DÜNYA DÜZENİNİ' YIKABİLİR!

İşgalci İsrail'in, Filistin'i yıllar itibariyle nasıl işgal ettiğini gösteren haritayı her gördüğümde aklıma Merhum Cahit Zarifoğlu'nun "Filistin bir sınav kâğıdı, her mümin bunun önündedir." dizeleri gelir. Filistin'e ait toprakların görülmemiş bir zalimlikle ve dünyanın gözleri önünde işgal edilmesi, yalnızca Müslümanların değil tüm insanların vicdanını yaralar. Müslüman ise tüm insanların hissettiklerine ek olarak bu yaranın cerahatini de ciğerlerinde taşıyabilmektedir ve aksi mümkün değildir.

Filistin'de zulüm ve işgaller yaşanırken, medeni dünyada insanlığı ilgilendiren tüm uluslararası örgütler kurulu bulunuyordu. Uluslararası yargıyla ilgili kısım da öyle... Dünyada yaşanagelen ve seyre dalınan bu ikiye bölünmüş tavır, şimdilerde kendine meşru ve kalıcı bir yer edinmiş gibi görünüyor.

Düzensizliğe dayalı düzeni kurma gücüne sahip olanlar, kendi çıkarları söz konusu olduğunda 'haksızlığı mutlak hak gören' kuralları ve bunları destekleyen kavramları uydurdular. Rusya'nın, hala Ukrayna'yı işgal etme hareketini meşru sayacak bir takım iddialarda bulunabiliyor olmasının dayanağı da bu aslında.

Batı'nın, Ukrayna'da olanlara sesini yeterince yükselt(e)memesinin nedenlerinden biri de Filistin'e karşı yıllardır sergilenmekte olan tavırda gizli. Öyle ya, güçlü olan birileri, daha güçsüz bir ülkenin topraklarını işgal edebiliyorsa, Uluslararası hukuk hiçe sayılıyorsa ve dünyanın neredeyse tamamı bu duruma karşı üç maymunu oynuyorsa neden bu durum Ukrayna'da da mümkün olmasın?

Dünyanın çeşitli bölgelerinde işgal hareketine girişenlerin, Ülke kaynaklarını

sömürenlerin, soykırım yapanların, mazluma zulmedenlerin; Filistin’de yaşananlardan, Irak’tan, Suriye’den, Doğu Türkistan’daki Çin zulmünden, Yemen’den, Afrika’dan ve Bosna-Hersek’te olanlardan etkilenmeden bu cürete ve cesarete sahip olabilmeleri mümkün değildir. Çünkü bunlara cüret edenler, düzensizliğe dayalı düzenin kurucu ülkeleridir. Üstelik biz onları yalnızca bu saydıklarımızla değil, tarihten de iyi tanıyoruz.

Akka’da iki bin yedi yüz Müslüman esiri, anlaşma yapmış oldukları halde eşleri ve çocukları ile beraber şehit eden Richard’a, Batı Dünyası “Aslan Yürekli Richard” der. Aslan yürekli olmanın tek gerekliliğini mazlum insanların öldürülmesi olarak tanımlayanların bugün de değişmediğine üzülerek şahit oluyoruz. Oysaki onlar için Müslümanlara karşı savaşmanın en cazip yönü ve aynı zamanda haçlı seferlerine de cesaret veren şey, Müslümanların esirlere karşı olan tavırları; yani merhametleri olmuştur. Anlıyoruz ki tarihi olaylar, yüzlerdeki maskeyi düşürmesine rağmen daha rahat nefes almamızı sağlamıyor.

Evet, dünyanın neresinde olursa olsun (vatan topraklarının korunması ve meşru müdafaa haricinde) savaş bir yıkımdır ve tüm sonuçları ile bir felakettir. Dolayısıyla insanın olan bitenleri kabul edebilmesi asla mümkün değildir. Fakat Rusya, Ukrayna işgaliyle; Filistin, Kırım, Irak, Suriye, Doğu Türkistan ve Afrika’da olanlara ses çıkarmayanların, kendisine de bir şey demeye hakları olmadığını tüm dünyaya ilan etmiş oldu. Batı’nın ikiyüzlü tavrının, yine batı içerisindeki bir aktörün dünyaya deklare edilmesi, oldukça önemlidir. Fakat, şaşaalı cümleler, afili isimlerden oluşan kuruluşlar ve batının kendi çıkarları için uydurduğu kavramlar artık bir kenara bırakılmalıdır.

1949’dan beri işgal altında olan Doğu Türkistan, 1967’den beri işgal altında olan Kudüs, yüzyıllardır sömürülen Afrika ve yine işgal altında olan zihinlerimiz özgür olmadıkça; barışın, kardeşliğin tesis edilmesi mümkün olmayacak ve bu yöndeki tüm çabalar samimiyezsiz bulunacaktır.

Yazar: Murat Cahid Kuvvet

AF ÖRGÜTÜ'NDEN UYGURLAR İÇİN İMZA KAMPANYASI

Suudi Arabistan'da gözaltına alınan Uygur kadın ve kız çocuğu, Çin'e geri gönderilme riski altında.

Buhelçem Abdullah (Buheliqiemu Abula) adındaki Uygur Türkü kadın ve 13 yaşındaki kız çocuğu geri gönderilirse Çin'de yıllardır Uygurlara ve diğer etnik gruplara yönelik sürdürülen keyfi gözaltı, işkence ve zulme maruz kalacak.

Uluslararası Af Örgütü, Uygur anne ve kız çocuğu için imza kampanyası başlattı.

“DERHAL SERBEST BIRAKIN”

Kampanya için Af Örgütü'nden yapılan çağrıda “Kral Selman Bin Abdülaziz el-Suud'a seslendiğimiz kampanyamızda, Buhelçem Abdullah, eski eşi Nurmuhamed Rozi (Nuermaimaiti Ruze) bunların kızı ve diğer tutsak Hamdullah Veli'nin (Aimidoula Waili) Çin'e sınır dışı edilmesini derhal durdurmaya ve uluslararası anlamda tanımlı bir suç işlediklerine ilişkin yeterli, geçerli ve güvenilir kanıtların bulunmaması halinde bu kişileri derhal serbest bırakmaya çağırıyoruz.

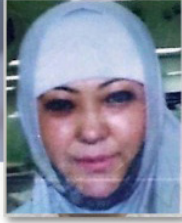

Çin'in “Xinjiang” dediği Doğu Türkistan'da yaşayan Müslümanlar, korku hükümdarlığının gölgesinde! 2017'den beri tahmini 1 milyon veya daha fazla insan, Whatsapp kullanmak, ibadet etmek, “Allah” demek gibi nedenlerle suçlandı, fişlendi, gözaltına alındı, tutuklandı, işkenceye uğradı, öldürüldü, zorla kaybedildi.

“İŞKENCE GÖRÜYORLAR”

Çin hükümetinin Doğu Türkistan'da dinleri ve etnik kimlikleri nedeniyle ağırlıklı olarak Uygurlar başta diğer Müslüman olan etnik guruplara karşı, kişiyi özgürlüğünden ağır derecede yoksun bırakma, işkence ve zulüm suçlarını işlediğini gösteren fazlasıyla kanıt var. Kamuoyuna sızan “ÇOK GİZLİ” başlığı taşıyan resmi belgeler, yüzlerce tanıklık, insansız hava araçlarıyla kaydedilen videolar ve uydu görüntüleri buna dahil.

Kasım 2020'den beri suçlama olmaksızın Suudi Arabistan'da gözaltında tutulan dört Uygur Türkü hiçbir geçerli sebep olmadan göz göre işkenceye gönderilmeli.

4 Uyghurs are in danger to be extradited from Saudi Arabia to China

 <p>Baibure Miremaiti 13 years old 📍 Saudi Arabia</p> <p>She was arrested in 30 March by Saudi Arabia's authority. She is in danger to being deported to China.</p>	 <p>Buheliqiemu Abula 📍 Saudi Arabia</p> <p>She was arrested in 30 March by Saudi Arabia's authority. She is in danger to being deported to China.</p>	 <p>Nuermaimaiti Ruze 📍 Saudi Arabia</p> <p>He was arrested in 2020 by Saudi Arabia's authority. Now he is threatened by being deported to China.</p>	 <p>Aimidula Waili 📍 Saudi Arabia</p> <p>He was arrested in 2020 by Saudi Arabia's authority. Now he is threatened by being deported to China.</p>
---	--	---	--

Krallık, bu dört Uyghur'un sınır dışı edilmesine ilişkin tüm planları durdurmalıdır; aksi halde bu, Suudi Arabistan'ın geri göndermeme yükümlülüğünün açık bir ihlali olacaktır." Denildi.

Suudi polisi, Çin virüsü nedeniyle Türkiye'ye dönemeyen Hamdullah Wali ve Nurmuhammed Rozi'yi 20 Kasım 2020'de kaldıkları evlerinden tutuklamıştı. Daha sonra Nur Muhammed Rozi'nin eski eşi Buhelçem Abdullah, 30 Mart 2022'de 13 yaşındaki kızı ile Mekke'de gözaltına alınmıştı. Hepsinin Mekkedeki Riyad'taki geri gönderme merkezine aktarıldığı ve Çin'e iadesi için bekletildiği haberi tüm dünyadaki Uyghurları ayağa kaldırdı.

“UYGURLARIN ÇİN'E İADESİ HARAM”

Bilindiği üzere, geçen yıl 19 Temmuz'da Çin iftirasıyla Faslı yetkilileri tarafından Kazablanka havaalanında gözaltına alınan İdris Hasan, halen Fas'ta tutuluyor. Fas mahkemesince suçsuz yere tutuklanan İdris Hasan hakkındaki Çin'e iade kararına küresel çapta tepki gösterilmişti.

İslam aleminden bir çok ulema Uyghurların Çin'e iade edilmesinin Haram olduğu fetvasını vererek, Çin'in Doğu Türkistanlı insanlara sistematik Soykırım ve ciddi insan hakları ihlali uygulamakta olduğuna, Uyghurların Çin'e iadesi durumunda yargısız infazla karşı karşıya kalacağına dikkat çekmişti.

Muhammed Ali Atayurt- Türkistan Press

ÜNLÜ İSİMİN 15 YIL HAPSE ATILDIĞI ORTAYA ÇIKTI

Doğu Türkistan'daki en etkili yayınlardan biri olan "Xinjiang Kültür Dergisi" nin yayın editörü ve eski müdürü Kurban Mamut'un 5 yıldır ortadan kaybolduğu, tutuklandığını iddia eden ailesinin ise halen Çin makamlarından şahısla ilgili resmi bildirim almadığı biliniyordu.

Kurban Mamut'un Amerika'da yaşayan oğlu Bahram Sintash, 2017'den beri babasıyla ilgili tanıklık, basın röportajları ve ilgili makamlara raporlar sunarak bu şekilde babasının izini sürmeye, bilgi almaya çalışıyordu.

Radio Free Asya'nın bildirdiğine göre geçtiğimiz yıl Kurban Mamut'un çalıştığı kurumdan

bir Çinlinin, onun hapse atıldığı bilgisini açık etmesiyle şüpheler doğrulanmış oldu.

Son gelen bilgilere göre Oğlu Bahram Sintash, dolaylı yollardan aldığı bilgilere göre annesi ve Abilasının dışarıda hayatını idam ettirmeye çalıştığını, ancak Babası Mamut'un 15 Yıl hapis cezasına çarptırıldığı, şuan 70 yaşın üzerindeki babasının kötüleşen sağlık durumu yüzünden hapisane hastanesine kaldırıldığı bilgisine ulaştığını bildirdi.

ÇOK SAYIDA ÜNLÜ İSİMLER YOK EDİLDİ

Bilgilere göre Çin rejimi, 2017'deki büyük ölçekli tutuklama kapsamında sadece Urumçi'den halka mal olmuş çok sayıda ünlü isimleri tutuklayarak kendi memleketlerinde inşa edilen Toplama Kampına gönderdiği, Kurban Mamut'un da o sırada memleketi Kuçar'da bulunan malum ceza kampına atılmış olabileceği ve sonra hapis cezasına çarptırıldığı şüphe ediliyordu.

Nitekim Mamut'un Kuçar'da yaşayan kardeşlerinden Ahmet Mamut ve Nurnisa Mammut'un çocuklarından biri Kurban Mammut'un 15 yıl hapis cezasına hükmedildiğini doğruladığı bildirildi.

ULUSLARARASI KABUL GÖRÜLMÜŞ HIÇBİR SUÇU YOK

Kurban Mamut'un 2017 sonlarına doğru

hiçbir gerekçe gösterilmeden çalıştığı iş yerinden tutuklanıp bilinmeyen bir Kamp'ta tutulduğu ve bu süreçte Mamut'un ailesine hiçbir şekilde bilgi paylaşımı yapılmadığı ABD'deki oğlu Bahram Sintash tarafından paylaşılmıştı.

Daha önce Uluslararası Af Örgütü Uygur mahkumlar hakkında uluslararası kabul görmüş bir suç işlediğine dair yeterli kanıt bulunmadığı halde Kurban Mamut, Yalkun Rozi, Abdulkadir Celalimdin gibi suçsuz yere tutulan sayısız elitlerin serbest bırakılması hakkında Çini uyarılmıştı.

Muhammed Ali Atayurt- Türkistan Press

ÇİN'E GİTMEMEYE TALİBİM!

Çin meselesine hemen hiç girmedim. Arada dokundum.

“Çin meselesi” derken... Doğu Türkistan Türklerinin maruz kaldığı “söylenen” menfi muameleyi kastediyorum. Geçmişte Bulgaristan’da Türklerin adların değiştirilmek istenmiş, çok insana Türkiye kapılarını açmıştı. Ben de geri dönüşler sırasında Bulgaristan’a geçtim, yaşananları yerinde inceledim. Böyle netameli birkaç ülkeye daha gittim ve olup bitenleri ayrıntı yazdım. Bir bir sıralamak istemiyorum.

Gündemde Rusya olunca, ister istemez Çin de akla gelir. Rusya’nın Ukrayna’yı düzlemesine bir ses çıkarmayan Pekin’dir.

Yusuf Has Hacib’in, Kaşgarlı Mahmut’un diyarı, Doğu Türkistan’da Türklere zulümden bahsediliyor.

Eski Maocu Ethem Sancak bir konuştu pir konuştu. Bir zamanlar Recep Tayyip Erdoğan’ın sağında, solunda, önünde, arka-

sında o vardı. Aklınıza geleni söyleyeyim, R. T. Erdoğan tükeniyor. Kendisinden artık hayır gelmeyecektir, Ethem Sancak da şimdiden tedbirini alıyor!

Ethem Sancak’ın R. T. Erdoğan’a tavrı o kadar keskin ki, Ak Parti’yi ABD iktidara getirdi diyecek kadar ileri söz ediyor!

Hâlbuki daha önce “Anam, babam, çocuklarım sana feda olsun Erdoğan... Erdoğan’ın dürüstlüğü, yiğitliğini gördüm, gördükçe âşık oldum. Doğrusu solculuk dönemimde Mevlâna ile Şems’in arasındaki aşka anlam veremiyordum. Tanıdıktan sonra gördüm ki, böyle bir ilâhî aşk iki erkek arasında olabiliyor.” diyecek kadar kendisinden geçmişti.

R. T. Erdoğan’ın partisinde “Parti içi Demokrasi Hakem Kurulu” üyesi olarak görev yapmıştı. Yine R. T. Erdoğan’ın çok kıymet verdiği Prof. Dr. Fuat Sezgin adına “Fuat Sezgin İslâm ve Bilim Tarihi Araş-

tırmaları Vakfı”nı kurmuştu. Bir toplantılarına ben de katılmıştım. Fuat Sezgin’e övgüler düzmüştü.

Gündemde yine Ethem Sancak var. “Sevgi”den “nefret” mi doğdu? Bilemiyoruz. Şu sözleri “sevgilisi”yle ipleri tamamen kopardığı anlamına gelmiyor mu?

“Biz Amerika’nın desteğiyle iktidara geldik. Taç giyen baş akıllanır. One minute olayında rest çektik. Batı’nın pranga sistemine kafa tutmaya başladık. Bunu devirebilmek için en son içimize sızdırdıkları FETÖ, 15 Temmuz darbesini yaptı.”

Bu sözleri üzerine partisi onu kesin ihraç talebiyle disipline yolladı. O da istifasını

verdi. Gazeteler öyle yazıyor.

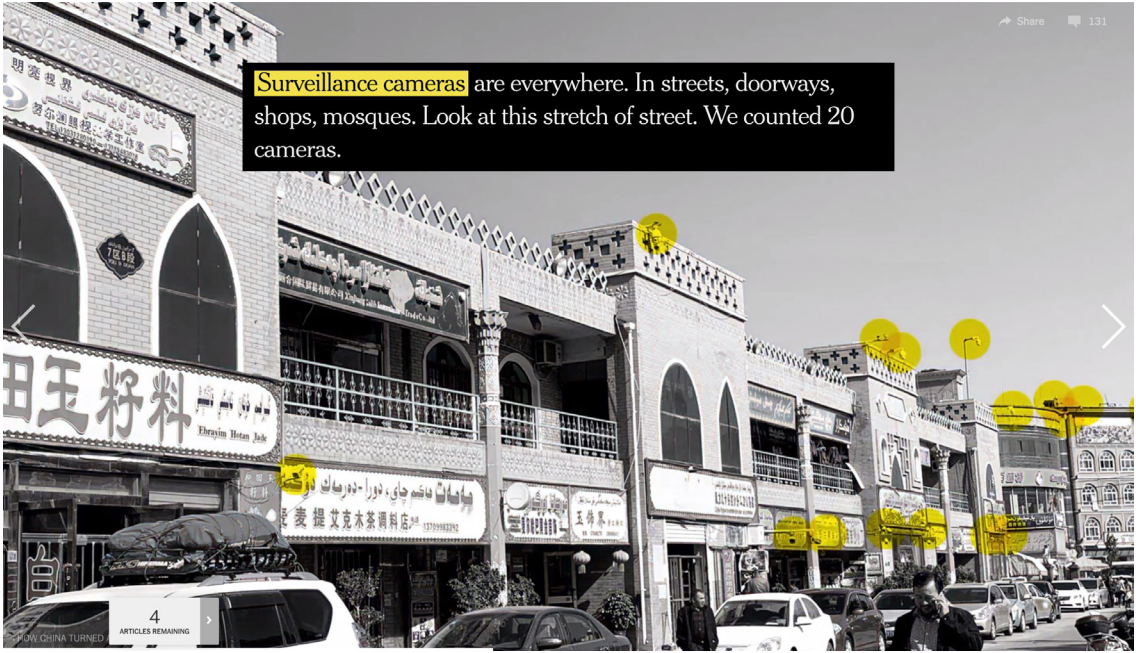
Şimdi asıl meseleye geliyorum. Ethem Sancak Çin Uygur Türklerine zulmetmediğini iddia ediyor:

“Ben kendim gittim gördüm. Kapatılan tek bir cami yok. Uygur bölgesinde yaşayan Uygurların refah seviyesi bizim Yozgat’ta yaşayan insanlarımızın refah seviyesinden 3 kat daha yüksektir. Git gör. Bunlar Amerikan ajanlarının dezenformasyonudur. Batı medyası ve CIA’nın ajanlarıdır. Çok merak ediyorsanız sizi göndereyim. Bölge bölge, atlayın gidin. Başkalarının anlattıklarına bakmayın. Kendiniz gidin”

“Açık yazacağım. Madem Yozgat’ı örnek verdi. Bir Yozgatlı olarak gitmeye talibim. İki tarafın refah seviyesini ölçebilirim! Daha önce, yakın dostu Doğu Perinçek’in İsviçre’de, Lozan’daki mahkemesini takip ettim. Ermeniciler Perinçek’i şikâyet etmişlerdi. D. Perinçek, gerçekçi bir dille Türkleri savundu. Bu köşede uzun uzun yazdım.

Gitme şartım: Çince bilen bir arkadaşımınla gideceğim ve devlet yetkilisi “rehber” olmayacak. Var mısınız?

Yazar: Arslan TEKİN

FANİ DÜNYADAKİ CEHENNEM DOĞU TÜRKİSTAN

Çin'in, Doğu Türkistan'daki Takip ve Gözetleme Sistemi

Çin hükümeti, Doğu Türkistan'daki Uygurlar için örümcek ağına benzer bir gözetleme sistemi kurmuştur, Uygurların Çinlilerin takibinden hiçbir şekilde kaçamayacakları şekilde bir kontrol yapısı oluşturmuşlardır.

“Çin'in mevcut toplama kamplarına her aileden en az bir kişi ya da bir ailenin tamamının gönderildiğini göz önüne aldığımızda aşağıda anlatılan gözetleme ve takip sistemiyle, tutuklu insan sayısını kıyasladığımızda, bu sistemle kamplara gönderilecek kişilerin listesinin çok daha önceden belirlendiğini söyleyebiliriz.

1980'den 1990'a kadar, bugünlere nispeten biraz daha özgür ve barışçıl bir dönemdi. 1990'lardan sonra; özellikle Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla, uluslararası toplumun dikkatinin Çine kayması nedeniyle Çin hükümetini kendi açısında çok daha dikkatli ve radikal adımlar izleyecekti. Çinin yoldaşı Sovyet diktatörlüğün yıkılması Çine büyük korku salmıştı. Bu sebepten Çin, sıranın kendisine geleceğini ve bunun Doğu Türkistan ve Uygurlardan kaynaklı olacağını düşündüğü için, Uygurlar üzerindeki sıkı denetimi arttırdı. Bu yazımızda Çin'de 1990'lardan bugüne devam eden geleneksel takip sistemine ve Doğu Türkistan'daki takip sistemine bir göz atacağız. Her ne kadar uluslararası camiada saygın medya kuruluşları, bu konuda birçok araştırma yapsa da çok fazla bilgiye erişebildikleri de söylenemez. Dışardan gelen bir gözlemci veya araştırmacının orada doğup büyümüş biri kadar bu baskısı sistemini anlaması mümkün olmadığı için bu konuyu

ele almayı uygun buldum.

Çin güvenlik güçleri Doğu Türkistan'da birkaç farklı kategoriye ayrılmıştır. Resmî olarak Ulusal Güvenlik Dairesi, Emniyet Müdürlüğüne bağlı Ulusal Güvenlik Departmanı, Askeri Bölge Ulusal Güvenlik Birimi ve Korla merkezli 4. Güvenlik Garnizonundan oluşmaktadır. Çin'in Doğu Türkistan'daki gözetleme ve takip sistemini oluşturan mekanizmayı aşağıdaki kategorilerde tanıyalım:

Halkı Yakından İzleme Yöntemi:

1. Çin hükümetinin Doğu Türkistan'da uyguladığı ilk takip sistemlerden biridir. Burada Sovyetler Birliği ve KGB'nin usulleri benimsemiştir. Böylece halk günlük hayatta 24 saat gözetim altında yaşamaktadır. Çin hükümeti; her şehir, her ilçe, köy, kasaba ve herhangi bir yerleşim bölgesinde veya toplum içinde her Doğu Türkistanlıyı her an takip etmektedir. Çin hükümeti, yoğun yatırımlar yaparak ve insanları bu nezaret sistemin dışına çıkamamaya zorlayarak onları istihdam konusunda keyfi olarak yönlendirerek ve düşük yaşam standartlarında yaşayanların maaşlarını kesmekle tehdit ederek; halkın her kesiminde kötü niyetlerini gerçekleştirmek ve kendi amaçlarına ulaşmak için örümcek ağına benzer bir izleme mekanizması kurdu.

Çinin kurduğu yakından izleme sisteminin pek çok çeşidi vardır. Çin hükümeti her siteye, her binaya o binada yaşayanların sayısınca istihbaratçı yerleştiriyordu. Bu insanlar; normalde tüccar, memur ya da işçi olup mahallenin sakinleri ile içli dışlı yaşamaktaydı. Düğün ve cenazelere aktif bir şekilde katılırlar ve herkesin bilgilerini toplarlardı. Onlar aracılığıyla halkı yakından takip ediyorlardı. Küçük sitele ve müstakil evlerin olduğu mahalleler de dahil oradaki nüfus sayısınca istihbaratçı yerleştiriliyordu. Bu istihbaratçılar; yaşadıkları binadaki veya mahalledeki kişileri gizlice dinlemekten, izlemekten ve sakinler hakkında rapor tutup daha üst merciler göndermekten sorumluydular. Mahalledeki en yakın komşuları ve dost edindikleri kişiler bile bu insanların gerçek kimliğini bilmiyorlardı.

Bu konuda küçük bir anıyı eklemeyi gerekli görüyorum. 2014 yılında kendi evimde, arkadaşlarımı davet ettiğim bir yemek düzenlemiştim. Misafirler çoğunlukla tanıdığım iş adamları ve bazı yöneticilerden oluşmaktaydı. Aşağı inip misafirleri karşılarken İlham isimli bir komşumuzla avlunun kapısında karşılaştık. Bu karşılaşma üstüne gelen misafirlere biri burada bana selam verirken, hoşnutsuz ve rahatsız hissettiğini bariz şekilde görebiliyordum. Neden rahatsızlık duyduğunu sormadan, kendisi o kişinin burada ne işi olduğunu ve neden burada olduğunu sordu. Bende komşumuz olduğunu ve mesleğinin de asker olduğunu söylediğimde öfkeyle güldü. Nedenini ısrarla sorduğumda ise 5 Temmuz'dan 1-2 ay sonra, Ziraat Üniversitesi'nden birkaç sınıf arkadaşlarıyla birlikte tutuklandığını, bu komşumun Sancı'deki bir gizli binada kendisini sorguya çektiğini, bütün kıyafetlerini çıkartıp kontrol ettiğini, işkence yaptığını ve onun Çin İstihbarat Teşkilatı

çalışanı olduğunu söyledi. Bu da komşumuzun ispiyonculuk için orada olduğunu ve istihbarata çalıştığı anlamına geliyordu. O adam, karşımızdaki binada Mukam ansambl oyuncusu Bahtiyar Rozi'nin yan komşusuydu. Normal hayatta komşularla iyi geçinirdi. Sitedeki her faaliyete mutlaka katılırdı. Konuya dönecek olursak, herhangi bir şehir, ilçe, kasaba, köy ve yüzden fazla kişinin yaşadığı sitelerde, mutlaka bir gizli ofis çalışkanı olmuştur. Bu ofislerde 20-30 kişi çalışıyor ve burası genellikle sitenin en üst katında, birkaç dairenin birleşiminden oluşan büyük dairelere yerleşiyordu. (Örneğin, Tangnuri sitesi'ndeki şube ofisinde 30'dan fazla kişi çalışıyordu.) Bir gün bir komşum (Rahmetli Hoca Niyaz Hacı'yı defneden mezar şeyhin oğlu), annesinin evini taşırken, yanlışlıkla üst katta açık kalan kapıdan salonda duran ekran ve sıra sıra dizilmiş bilgisayarları görüp şaşırılmış, o dairenin onların tuttuğu ev olduğunu anlatmıştı. Bu ofis Tangnuri sitesi ikinci bloğun tepesindeki dört dairenin birleşiminden oluşuyordu. Tüm sitede elektrik kesintisi olsa da bu jeneratörün devreye girip ve ışıklarının sönmediğine defalarca kez şahit olmuştuk. Komşumun söylediğine göre bunların görevleri sitedeki insanların faaliyetlerini izlemek, telefon konuşmalarını dinlemek, bazı önemli hanelerin atıklarını kontrol etmek, birbiriyle olan ilişkilerini analiz, önemli kişilerin yaşadığı

dairelerin ve binaların nüfus kayıt dosyası ve kayıtlarını tutmak, sosyal çevrelerini belirlemek gözetlemektir. Düzenli olarak yakından izlemek için site yönetiminden güvenlik personeli göndererek bu aileleri gözetlemesine rehberlik etmek, sitedeki kişilere ülke dışından gelen aramaları dinlemek gibi hassa işlemlerden de bu tür ofisler sorumlu oluyormuş. Hatta siteye yerleştirilen Çinli temizlik işçileri de onlardan olup çöpleri türüne göre ayırarak tek tek kontrol ettikleri anlatıyordu. Normal şartlar altında bu ofislere birilerinin girip çıktığı pek görülmezdi.

2. Çeşitli üniversitelerde ve okullarda her sınıftan birkaç kişi özel olarak özel eğitilir, bunların eğitimi boyunca öğrencilerin nasıl denetleneceği ve aralarında konuştuklarını iletmek gibi küçük detaylarla başlardı. Bunların okulda, derslerden ve sınavlardan geçme zorunluluğu yoktur. Mezun olduktan sonra toplumun her katmanına yerleştirilirler; okul, hastane, işletme, polis ve tüm departmanlardaki ajanslara atanabilir ve bulunduğu yerlerde aynı şekilde halk veya çalıştıkları kurumlarda takip sistemindeki görevlerini yaparlardı. Aslında bu insanların asli görevleri, ikamet ettikleri bölgedeki kendilerinin tabi olduğu isimsiz dairelerde oluyordu. Örneğin 2014 yılından bu yana fabrikamız 24 saat gözetim altındaydı. Fabrikada her gün sabah, öğlen ve akşam olmak üzere üç defa arama yapılıyordu. Her seferinde daha fazla kişi geliyor, çalışanların telefonları, bilgisayarları, depolar, üretim alanları tek tek kontrol ediliyordu. Gelenler genellikle polis, belediye ve muhtarlık çalışkanı oluyordu. Bu da yetmezmiş gibi

fabrikamıza radyo istasyonundaki bir yakınımla vasıtasıyla bir adamın yerleştirildiğini yerel bir polis memurundan duyunca çok şaşırılmıştım.

3. Toplumun gelişmesiyle birlikte her devirde benzer, halk içinde devam eden gelen sınıf arkadaşları toplantıları, yurt arkadaşları buluşması, Uygur kültürünün bir parçası olan meşreplerde bu tür insanlar vardı. Hatta bilmezsiniz dahi sizin en yakınınızdan biri onlardan biri olması mümkündür.

4. Her yerleşim birimini 24 saat izleyen bir denetleme organı vardı.

5. AVM, restoran, kulüp hiçbir saha boş kalmıyordu.

6. Temmuz katliamının ardından Çin hükümeti, istikrarı sağlama bahanesiyle çok sayıda üniversite mezununu yerel belediyelerde işe alarak ve bunu kamu hizmeti için bir ön koşul haline getirdi. 50 üyeli küçük bir sitedeki bir muhtarlık en az 20-30 çalışana sahipti. Örneğin Urumçi’de Yan’an Yolu muhtarlığının en az 200 çalışanı vardı. Tek yapmaları gereken, her evden bir ile üç kişi sorumlu olacak şekilde

ilke yerel sakinleri arşivlemektir. Bunlar, 2009’dan beri tüm ülkenin genel profilini çıkarmanın temel taşı olmuştur. Yani “Her aile hakkında tutulan bir dosya olacaktır.”

Bur arşive herkesin bir kimliği, ev formu ve evinin bir krokisi ekleniyordu (bu kroki evde mutfağın, salonun, yatak odasının nerede olduğunu, hangi odanın hangi tarafta olduğunu, evin her odasının resmi, hangi yatak odası kime ait, her odada yatan kişinin ayrıca resmi vb. bilgilerden oluşuyordu.) Evinde kitabı var mı? Kaç tane kitabı var? Kitabın içeriği ne? Arabası varsa Arabanın markası, rengi, plakası, sahibinin günlük rutinleri, ilişkiler çemberi, dine bakış açısı, nasıl giyinir, toplumdaki vizyonu ayrı ayrı defterlere not alınıyordu. Çin’deki mevcut toplama kamplarına her aileden en az bir kişi ya da tüm ailenin kapatıldığı gerçeğini göz önüne getirdiğimizde, bu sistemle şu an kamplara kapatılmış kişilerin kimler olacağını o günlerden belirlendiği söylenebilir.

7. Genellikle bu yapı, aşağı yukarı on beş kişilik aileden sorumlu olunacak şekilde taksim edilmişti. Her on aileden bir kişi

sorumlu. On aile başkanı olan bölgedeki o, on ailenin günlük faaliyetlerini, kendi bölgelerindeki insanların evlerine girenleri-çıkanları ve neler yaptığını rapor ederlerdi. Bugün ne tür bir elbise giydi? Ne yemek yaptı, düğün davetine kimler katıldı, nereye gidiyor ya da nereden geliyor, bunu izliyorlardı. Bu on aileden sorumlu polis ise, yerel halkın evlerine gelen misafirleri kayıt altına alarak üç saate kadar polis sisteminin ağına yüklenmekteydi. Topluluktan sorumlu belediye, her toplulukta bir ile iki polis memuru, muhtarlık, sokak ofisi, merkezi denetim ofisi ve bölge idaresi bu işleri yapmaktan sorumluydu. Halk bir normal işlem için dahi evlilik, nüfus, pasaport, banka ve kredileri işlemleri için yasal olaral muhtarlıktan başlayıp, onbaşı, mahalle polisi, belediye, denetim merkezi vb. kurumlara sırasıyla gitmek zorundaydı. 2009'dan sonra tüm Uygurlardan ses kayıt, saç, kan örneği ve resim vb. bilgiler toplamıştır.

8. 2009'dan sonra Çin hükümeti ilk olarak Urumçi'de Tanrı Dağı bölgesini içine alan bir kafes alanı kurarak, At Yarış mahallesi, Yan'an Yeni Köyü Belediyesi, Rahat Bağ Mahallesi, Yamalık Mahallesi ve Güney Otagarı çevresindeki Uygur topluluğunu, demir tellerle bir kafes içine aldı. İnsanları tek bir kapıdan girip çıkmasını, girer-

ken de çıkarken de kamera kaydı altında olmasını, kendi evine girerken de kimlik barkodunu okutması sistemini kurarak halkın nefes bile almasını zorlaştırmıştır.

9. 2009 sonrası Çin doğu Türkistan'ın her köşesinde şehir, il, ilçe, köy, kasabalarda ve her yüz metre mesafede bir polis kontrol merkezi kurmuştur. Sırf Urumçi'de 1400 polis kontrol merkezi kurulmuş, özerk bölge vergi dairesi halkın kanını emerek bu proje için 2,5 milyar Yuan toplamıştır.

2010'dan sonra Uygurların evlerinin kapılarına kimlik barkodu yapıştırılmıştır. Doğu Türkistan'ın her köşesine kadar kameralar yerleştiren Çin, bir kişinin sabah evden çıktıktan eve dönene kadar tüm süreci izleyebilen yüksek çözünürlüklü kamera sistemi, halk içindeki gizli teşkilat çalışanları ve teknolojik dinleme sistemlerine sahip bir takip sistemi geliştirmiştir. Yani Doğu Türkistan'ı tam tamına polis kontrolünde ve sürekli takip edilen bir açık hava hapisane dönüştürmüştür. Bütün uğraş ve baskılar hatta katliamlar, Uygurların sesinin duyulmaması ve duyuramamaları için yapılmıştır.

Yazan: Habibulla İzchi

Uygur Türkçesinden Aktaran: İslam Kurban

HASTANEDEN KAÇARAK ÇOCUĞUNU DOĞURMUŞTU, HAPİSTEN ÖLÜSÜ ÇIKTI

2014 yılında Hotan'ın Kiriye ilçesi-Ariş köyünden Zeynephan Mehmet'in zorunlu kürtaj için hastaneye getirildiği ve Zeynephan'ın bir şekilde hastaneden kaçarak kaçak yollarla 4. çocuğunu doğurduğu daha sonra 17 yıl hapse atılan Zeynephan Mehmet'in 2020 yılında tutulduğu cezaevinden cesedi çıktığı öğrenildi.

Radio Free Asia RFA'nın 2014 yılı konuyla ilgili Zeynephan Mehmet hakkında yapılan haberinde 4. çocuğuna hamile olduğu için hastaneye zorla getirilen Zeynephan Mehmet, Çin rejiminin doğum kontrol politikası kapsamında kocası Matkurban Abdullah'ın para cezasını ödemeyi kabul etmesine rağmen tutuklandığı daha doğmamış bebeğini kürtajla düşük yaptırmaya zorladığı, netice itibarıyla hastaneden kaçarak çocuğunu kurtaran Zeynephan Mehmet'in 2017 yılında çocuğu 3 yaşındayken bir anda başlayan büyük ölçekli

keyfi tutuklama sırasında "2014'te hastaneden kaçtığı için "devlete başkaldırma" suçlamasıyla kampa götürüldüğü ve 17 yıl hapse atılan Zeynephan Mehmet'in 2020 yılında tutulduğu cezaevinden cesedi çıktığı bildirildi.

AĞIR İŞKENCE SONUCU ŞEHİT EDİLDİĞİ GİZLENİYOR

Kiriye ilçesi Ariş köy polis karakolundan Çinli yetkililer, Matkurban Abdullah'ın şu anda Kiriye Hapishanesinde olduğunu,

eşi Zeynephan Mehmet'in iki yıl önce öldüğünü açıkladı. Ancak, Zeynephan'ın hapisanede bir hastalıktan öldüğünü iddia ederek ağır işkence sonucu şehit edildiğini gizlerken, Zeynephan'ın tutuklanmasının Çin'in zorunlu aile planla siyasetiyle ilgili olduğunu doğruluyor.

RFA'nın aktardığına göre Hotan'a bağlı Kiriye'nin arış köyünde 2017 yılındaki büyük tutuklamada, sözde yasadışı dini faaliyetlerde buldukları için tutuklanan toplam tutuklu sayısı %70 iken, zorunlu aile planlamasına uymayıp gözaltına alınanların %10 olduğu belirtiliyor. Yerel yetkililerin zorunlu aile planlaması konu-

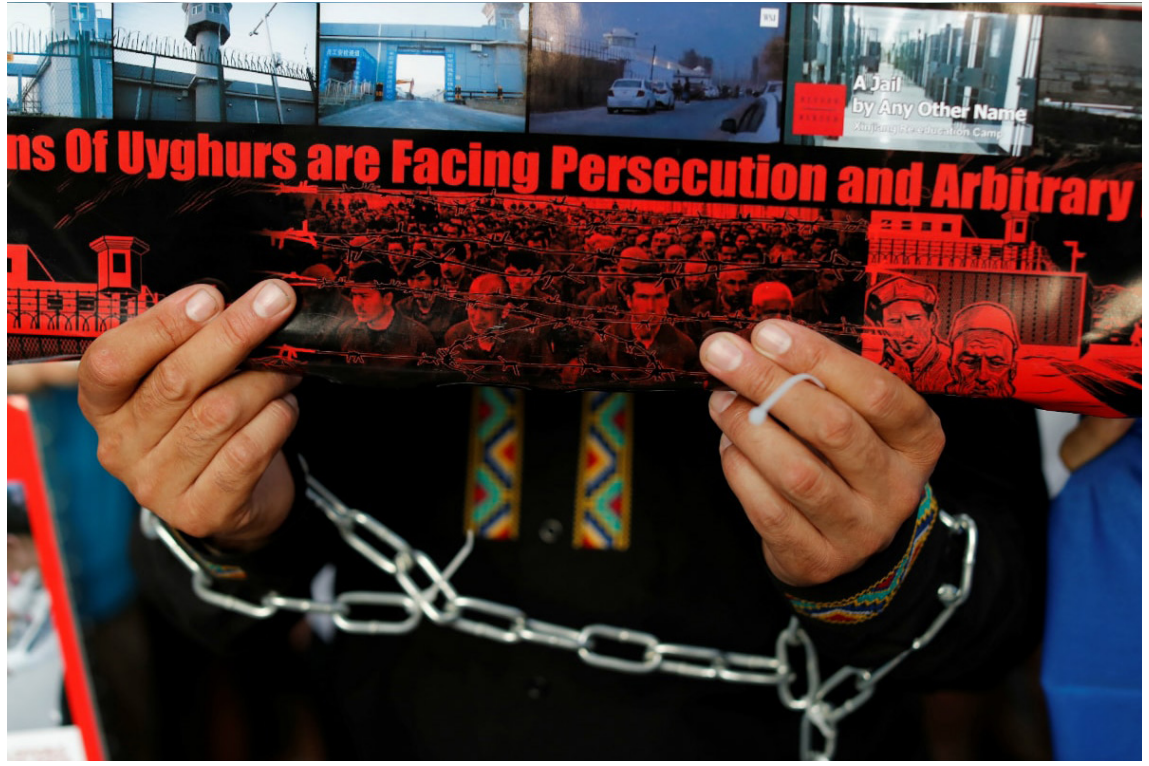
sunu kendilerine verilen insan tutuklama kotasını tamamlamak için önemli bir bahane haline getirdiğini 2017'de insanları gelişi güzel yakaladığı biliniyor.

Bilgilere göre Zeynephan Mehmet ve kocası Matkurban Abdullah'ın, 2017'inde Çin'in doğum kontrol politikalarına karşı gelmek suçundan ağırlaştırılmış 10 yıl hapis cezasına çarptırıldığı, Zeynephan Mehmet'in hastaneden kaçtığı ve yasa dışı çocuk doğurduğu için 7 yıl daha uzatılmış hapis cezası yüklendiği 2020 yılında işkenceden öldüğünde 40 yaşında olduğu öne sürülüyor.

Zeynephan Mehmet'in cesedi gözetim altında gömüldüğü, ancak hapisanede nasıl öldüğü veya kocasının hangi hapisanede ve ne durumda olduğu, 4 çocuğunun şu anki durumu hakkında herhangi bir bilgi bulunmuyor.

*Muhammed Ali
ATAYURT-Türkistan
Press*

DİSTOPİK BİR NETFLİX DİZİSİ GİBİ AMA DEĞİL: UYGUR SOYKIRIMI

Analist Hüseyin Raşit Yılmaz, Doğu Türkistan'daki vahşete toplama kamplarında kalanların anlatımı üzerinden dikkat çekiyor.

67: tekrar tekrar sayıyordu ama bir türlü 67, 68 olmuyordu. Halbuki aklındaki yüzlerin sayısı çok daha fazlaydı. Ama bir türlü yüzlerle eşleştirmeyi becerebildiği isimlerin sayısı 67'yi geçemiyordu. 67'yi geçemedikçe acı dolu yüzleriyle ona "Sen başka ülke vatandaşısın. Belki buradan çıkabilirsin. Çıkarsan bizi unutma. Bize yapılanları dışardakilere anlat olur mu?" diyen kızlar geliyordu aklına. Meryem, Rabia, Fatma, Hürriyet... Hürriyet'le yalnız bir hafta aynı yerde kalmıştı. 27 yaşındaydı Hürriyet. Küçük bir kızı vardı. Çin'in "sakıncalı ülkeler" listesinde bulunan Türkiye'ye seyahat ettiği için kamp-

taydı. Sorguya götürdüler bir gün onu. Herkes sorguya gidenlerin başına neler geleceğini bilirdi. Geri getirildiğinde çığlık çığlığaydı. Ağır işkencelerden aklını yitirmişti Hürriyet. Çığlıkları sona ermeyince gece yarısı başına siyah bir torba geçirip götürdüler. Bir hafta sonra kalp hastalığı için doktora götürüldüğünde görmüştü onu en son Gülbahar hanım. Bir sedyenin üstündeydi, ölmüştü Hürriyet.

Yüzler, isimler... Arzuhan geldi aklına. O da 25 yaşındaydı. Ellerinden tavana asıldığını, zincirle vücudu paramparça olana kadar işkence ettiklerini anlatmıştı. Sonra sana da tecavüz ettiler mi demişti ona. Bu soruya bütün kadınlar hıçkırıklarla ağlayarak, konuşmadan cevap vermişlerdi Gülbahar ne zaman sorsa. Arzuhan'da öyle yaptı. 14 yaşından 80 yaşına kadar

istisnasız bütün kadınların bildiği o kara oda geldi aklına. Kampın kamera olmayan ama yatak olan tek odası. Oraya ilk götürüldüğü anı hatırladı. İki Çinli polis kollarından tutmuş üçüncüsü saldırmıştı. Yer değiştirerek tecavüze devam etmişlerdi. Çılgınlıklarının arasında “Ben sizin anneniz yaşındayım. Anneniz, ablanız yok mu?” diye bağırıyordu 20’li yaşlardaki polisler. Polislerden biri “Sen hayvansın, pisliksin. Anne, abla olamazsın” demişti 4 çocuk annesi, 52 yaşındaki Gülbahar’a. O kara odaya kaç defa götürüldü sayısını hatırlamıyordu. Hatırlayamayacağı kadar çoktu tıpkı kendisine “bizi unutma” diyen kadınlar gibi. Gülzara geldi aklına: Uygur Özerk Bölgesi’nin Aksu şehrinden. Terziydi Gülzara, 36 yaşındaydı. Kara odaya her götürülüp getirildiğinde yüzü dağılmış, kanlar içinde gelirdi koğuşa.

İsimler, yüzler... En çokta o genç kadının ismini hatırlayamadığına üzülmüyordu: Doğum yaptığı hastaneden doğrudan kampa getirilen, bebeğinin akıbetini bilmeyen, emziremediği için göğüslerinden akan sütü gözyaşlarına karışan o genç

kadın. Sonra ona bir iğne yapmışlardı da sütü kesilmişti. On günde bir iğne olurlar, kanları alınırdı. Ayda iki defa da yuttuklarından emin olmak istedikleri haplar verirlerdi. Bunları niçin verdiklerini bilmiyordu. Bildiği şey: genç kadınlar adet görmezdi, ailelerini unutmamak için kendilerini zorladıklarında bile hatırlamak çok zor oluyordu. Günde bir bardak suyla ve Çinlilerin buharda pişirilen küçük ekmeğiyle nasıl hayatta kalabildiklerine şaşıyordu.

Kampta bir süre kalan herkes gerçek yaşından çok daha yaşlıydı sanki, herkesin sağlığı çok bozuktu. Yaşlı kadınlar bayılıp 2-3 saat ayılmadıklarında sürüklenerek götürülüyor, çoğu zaman geri dönmüyorlardı. Onlara ne olduğunu biliyordu. Turuncu yelek giydirilip iğneyle öldürülenlere de şahit olmuştu ilk kaldığı yerde. Polisler “sana da turuncu yelek giydireceğiz” diyerek tehdit ederlerdi. Herkes bilirdi. Şimdi uçaktaydı, özgürdü: Uygur Özerk Bölgesi’nin başkenti Urumçi’den vatandaşı olduğu Kazakistan’a gidiyordu. Herkesi hatırlamak istiyordu, isimleri tek-

rar ediyordu ama 67, 68 olmuyordu.

70 yaşına gelmiş ama bu olanlara benzer şeyler ne görmüş ne de işitmişti Kaliyolla Tursun. Emekli devlet memuruydu. Uygur Özerk Bölgesi'nin Dörtbilcin ilçesinde sakin bir hayat sürüyordu. Emekli olduktan sonra insanların devlet kurumlarına göndermek istedikleri dilekçeleri yazmakla meşgul oluyordu. Karşısında gözü yaşlı oturan kadın Cuma Ağay'ın eşi idi. Cuma'yı tanırdı: köyünde hayvancılıkla uğraşan kendi halinde biriydi, üç çocuğu vardı. Şimdi babasız kalan üç çocuk. Pek çoklarının başına gelen onun da başına gelmiş, kampa götürmüşler Cuma'yı. Bir süre sonra: ölüm haberini vermişler ailesine. Sadece haberini ama. Cenazesini vermemişler. İşte bu Cuma Ağay'ın eşi Reyhan, gözü yaşlı karşısındaydı şimdi. Durumunu anlatan bir dilekçe yazmasını istiyordu Pekin'deki yetkili kurumlara. Yazdı da Cuma'nın durumunu bir dilekçeyle. Bir dilekçe de kendi adına yazdı Pekin'e: genel durumu anlatan. Devletine her zaman bağlı, uyumlu bir vatandaştı Kaliyolla Tursun. Elbette devletine soracaktı: neler oluyor diye. O da öyle yaptı.

10 Mart'ta yazmıştı dilekçeleri. 14 Mart'ta kapılarında polisler belirdi. Kaliyolla'yı götürdü polisler, ertesi gün de iki çocuğunu ve eşini aldılar. Yan yana 3 sorgu odasında: 70 yaşındaki Kaliyolla, eşi ve çocukları. Kaliyolla'nın işkence odasında yankılanan bağırıışlarını duydular. Sonra sesi kesildi; bayılmıştı. Kaliyolla'nın eşi de işkenceden bayılıp ayılmayınca hastaneye götürüldü. Hastaneden sonra da kampa. 11 ay kampta kaldıktan sonra bırakıldı Kaliyolla'nın eşi ve çocukları. Artık ev hapsindeydiler. O zaman öğrendiler Kaliyolla'nın 20 yıl hapis cezasına mahkum edildiğini. Ailesi Kaliyolla'yı ilk ziyaret edebildiklerinde onu elleri ve ayakları zincirlenmiş ve hayli çökmüş gördüler. Yanında iki polis duruyordu, sarılmak ve ağlamak kesinlikle yasaktı. Bin bir güçlkle gerçekleşen ikinci ziyarette ise ellerindeki ve ayaklarındaki kelepçeler çıkarılmıştı Kaliyolla'nın: bilinci yerinde değildi, felç olmuştu. Kaliyolla'nın müzisyen bir oğlu vardı Çin'in dışında. O da ailesiyle iletişimi birden kesilen ve sosyal medyada "ailem nerede" diye sesini yükseltmeye başlayan on binlerce insandan biriydi. Annesine ve kardeşlerine artık klasik hale gelen pro-

paganda videolarından birini çekmeleri için yaptıkları baskıyı arttırmıştı Çinli polisler. Bir video: “Devletimiz bize çok iyi davranıyor. Çok mutluyuz. Oğlumuz yalan söylüyor.” Dedikleri bir video. Çekmediler videoyu. Ailelerinin özgür olan tek üyesinin sesinin çıkmasını yaşama şansları olarak gördükleri için. Son konuşmada öyle demişti annesi oğluna: Bizim kaderimiz senin elinde, sakın vazgeçme! 18 Ağustos 2020’de kayboldular. Belki kamplara, belki hapishaneye götürüldüler. Belki de başka bir şey.

70’ini geçmiş, devletine bağlı, uyumlu bir vatandaşı Kaliyolla Tursun. Ve bu yaşına kadar böyle bir şey ne görmüştü ne de işitmişti. Çin’in dışındaki oğlu çok sonra duydu öldüğünü. Tam olarak ne zaman, nasıl öğrenemedi. Yakınlarına teslim etmemişlerdi Kaliyolla’nın cansız bedenini. Bir tek bunu öğrenebildi oğlu.

Yukarıda anlatılanlar distopik bir Netflix yapımından değil. Özel bir çalışma kapsamında yüzlercesini dinlediğimiz yaşamışlıklardan. 14 Aralık tarihinde Sn. Meral Akşener’in açılış konuşmasını yaptığı bir lansmanla tanıtılan İyi Parti Çin Uygur

Özerk Bölgesi İnsan Hakları Raporu’ndan bahsediyorum. Çalışmanın odağını Şubat - Haziran 2021 tarihleri arasında, bir kısmı doğrudan toplama kampları mağduru olan 53 kişiyle gerçekleştirdiğimiz yüz yüze ve online mülakatlar oluşturdu. Mülakat yapılan şahitler 12 ülkede (ABD, Almanya, Avustralya, Bahreyn, Danimarka, Finlandiya, Fransa, Hollanda, İngiltere, Kazakistan, Norveç, Türkiye) meskun. Raporun giriş kısmında Çin’in bölgede ne yaptığı ve ne amaçladığı üzerinde durduk, Çin’in Uygur Özerk Bölgesi’ni güvenleştirmesi, 11 Eylül saldırılarına uzanan bir yakın geçmiş incelemesiyle değerlendirildi. Çin Komünist Partisi’nin küresel terör endişesini dini ve etnik farklılıkları ortadan kaldırmak için nasıl manipüle ettiği ve bu durumun Uygurlar başta olmak üzere etnik ve dini azınlıklar üzerinde nasıl telafisi mümkün olmayan yıkımlara yol açtığı irdelendi. Özellikle 2009 sonrası temel hak ve özgürlüklerin hızla gerilemesi ve anadilde eğitim, inanç hürriyeti gibi temel insani hakların bütünüyle yok edilmesi şahitlerin tanıklıklarıyla raporda yer aldı.

Raporda, 2014-2016 yıllarında ilk örnekleri ortaya çıkan ve 2016 sonrası kitlesel göz altılarla yaygınlaşan toplama kampları, söz konusu kamplarda tecrit edilen mağdurların ve yakınlarının yaşadıklarıyla kapsamlı bir biçimde incelendi. Toplama kamplarının II. Dünya Savaşı sonrası görülmeyen ölçüde ağır fiziki şartları, işkence ve cinsel şiddet örnekleri de bizzat şahitlerin beyanlarıyla raporda yer aldı. Raporda ebeveynleri toplama kamplarında olduğu için Çin devletinin “el koyduğu” çocukların tutulduğu kamplara da ayrı bir bölüm ayrıldı. Bu kamplarda tutulan çocuklar kültürel miraslarından bütünüyle mahrum bir şekilde, uzak- yakın aile üyeleriyle iletişimden yoksun olarak “Çinlileştirme” programına tabi tutuluyorlar.

Küresel tedarik zincirinin önemli parçalarından olan Uygur Bölgesi’ndeki köle işçilik merkezleri ve bu merkezlerin nasıl işletildiği de raporda detaylıca tartışıldı. Köle işçilerin emeğinin bedelsiz, sosyal izolasyona tabi bir şekilde sömürülmesi mağdur yakınlarının ifadeleriyle birlikte ortaya konuldu. Çin sınırları dışında kalan

Uygurlar ve diğer azınlıkların karşılaştığı Çin devleti kaynaklı baskılar, aileleriyle iletişimlerinin koparılması yahut polis gözetiminde sınırlı olması, Çin’e geri dönmeleri için uğradıkları yaygın tehditler de raporda “Çin Dışında Kalan Uygurlar” başlığı altında etraflıca incelendi. Çin’in geleneksel Uygur aile yapısına yönelik radikal müdahaleleri, her yaşta Uygur, Kazak, Özbek, Kırgız kadınının mağduru olduğu kitlesel kısırlaştırma politikası ve uluslararası organ kaçakçılığında Uygur Özerk Bölgesi’nin rolü şahitlerin anlatımlarıyla okuyucuya sunuldu.

Uygur bölgesinde yaşananlardan Çinlilerin haberdar olup olmadıkları konusu ayrı bir başlıkta inceledik. Çünkü bu konu, aynı zamanda Çin’deki otoriter tek parti rejiminin kendi vatandaşlarını mahrum bıraktığı pek çok temel haklardan biri olan “haber alma” özgürlüğüyle yakından ilgiliydi. Raporun, uluslararası hukuk çerçevesinde kampları ele alan son bölümü, çalışma esnasında görüşülen 53 kişi arasında doğrudan kamp mağduru olan 6’sının beyanlarına dayanıyor. Bu beyanlarda oldukça ayrıntılı bir şekilde anlatılan işkenceler ve mağdurların şahsi tanıklıkları, uluslararası hukukta yer alan “soykırım” suçlaması bakımından hukuki bir zeminde incelendi.

Çin Uygur Özerk Bölgesi İnsan Hakları Raporu, Çince, İngilizce, Türkçe ve Uygurca olmak üzere 4 dilde hazırlandı. Dünyada Uygur toplama kamplarıyla ilgili en kapsamlı ikinci, İslam dünyasında ise en kapsamlı rapor olma özelliği taşıyor. Raporu uyghurreport.com adresinden ulaşabilirsiniz.

Yazar: Hüseyin Raşit Yılmaz

UYGURLAR, ÇİNLİ MEZARINI TAVAF ETMEYE ZORLANDI

Çin rejiminin İslam dinini Çinlileştirme politikası kapsamında nisan 2017 den itibaren bazı bölgelerdeki Tarihi Cami ve Cami üzerindeki kubbeleri, minareleri, önemli mezarları ve mezar üzerindeki hilal gibi İslam'ı simgeleyen ayet, yazıt vb. pek çok sembolleri yıkıp yok ederek Çinli bir görünüm vermeye çalışıyor. Hatta geçtiğimiz yıllarda kahraman bir asker olduğu bilinen İmam Asım'ın türbesi ve tekkesinin, İslamiyet'in Türkistan bölgesine yayılmasını sağladığı söylenen İmam Caferi Sadık Radiyallahu anhum'un Taklamakan Çölü'nde bulunan türbesinin de tamamen yok edildiği belgelenmişti.

UYGUR MEZARLARI YOK EDİLDİKTEN SONRA...

Kamp tanığı Zumret Davut hanımın kişisel sosyal medya hesabından paylaştığı video kayıtlarında Kaşgar'ın Kargalık şehrinde Bir kısım Uygur ahalinin Komünist yetkililerce şehir yakınındaki "Kargalık İnkılabı Kurbanlar kabristanlığı" adı

verilen Çinli mezarlığına getirilip kabir süpürmeye ve Çinli ölümlere tazim etmeye zorlandığı görüntüleniyor.

Ayrıca Komünist Parti bayrağı önünde yaşlı kişilerin Komünizm andı içmeye, Çinli ölümlerin mezarına çelenk bırakmaya ve mezarları tek tek temizlemeye zorlandığı kaydediliyor.

45 BÜYÜK MEZAR YOK EDİLMİŞTİ

Çin'in Doğu Türkistan'da Uygur mezarlarını yok ettiği uydu görüntüleriyle sabittir. Ayrıca 2014'ten bu yana içlerinde anıt mezar ve türbelerin de yer aldığı en az 45 büyük mezarlığın ortadan kaldırıldığı tespit edildi. Yok edilen bazı mezarlıkların yerine Endüstri parkları veya sanayi şehirciklerin inşa edildiği gözlemlenmişti.

Muhammed Ali Atayurt - Türkistan Press

RUS'TAN, ÇİN'DEN KÖTÜLÜK SADIR OLMAZ...

Ruslar ve Çinliler, evliya gibi adamlardır. Tarih boyunca hiçbir kötülükleri görülmemiştir. Görüldü diyenler CIA ajanıdır. Anlatılan katliamlar, insanlık suçları, hep NATOcuların uydurmasıdır.

Günümüz Rusya'sının bir zamanların Sovyet propaganda metotlarını aynen uyguladığını görüyorum. Hayret verici bir şekilde. Adamlar egemen bir devletin topraklarını işgal ediyor. Sivil- asker ayrımı yapamayacak silahlarla bombalıyor, binlerce saldırı helikopterini, seyir füzesini, tankı sürüyor ve sonra, NATO tehdidini bertaraf etmek için bunu yaptıklarını ve kendilerine direnen Zelenski'nin aslında Nazi olduğunu iddia ediyorlar. Hem de Zelenski Yahudi iken!

Bu yazıyı yazdığım günlerde, herhâlde Çin'le yoğun ticaret ilişkisi olan biri, tıpkı Perinçek gibi, Doğu Türkistan'daki Türklerin dünyanın en mutlu Türkleri olduğunu, hiçbir baskının söz konusu olmadığını,

Türkiye Türklerinden üç kat daha bolluk içinde yaşadıklarını söylüyor.

BATUR VE HAKİM: CENNETTE İDAM VE CENNETTEN KAÇIŞ

Hafızam beni on yıllarca geriye, 16-17 yaşlarıma götürdü. İzmir'deki arkadaşlarımdan biri, az büyüğüm Hasan Oraltay'dı. Hasan Oraltay'ın babası Ali Beg Hakim, Osman Batur önderliğinde Doğu Türkistan'da Türklerin Rus ve Çin işgaline karşı başkaldırının liderlerindendir. Osman Batur 1951'de idam edildi. Ali Beg, yakalanmadı ve Çinlilerin işgal ederek bir cennet yaptıkları Doğu Türkistan'dan kaçmayı başardı. Yolda şehitler vererek, saldıran Çin uçaklarına kement atmak

gibi olağan dışı mücadele vasıtaları kullanarak dağları aştılar. Hindistan'a, oradan Suudî Arabistan'a ve nihayet, baştan beri hedefledikleri Türkiye'ye ulaştılar.

1940'ta başlayan Doğu Türkistan istiklal mücadelesi... Bizim Çinci ve Rusçulara sorarsanız, herhâlde NATO ve CIA'nın teşkilatlandırması ve/veya uydurmasıdır. Gerçi 1940'ta NATO yoktu, Naziler ile Rusya müttefikti ve birlikte Polonya'yı işgalle ediyorlardı falan ama bunlar da muhtemelen CIA yanlılarıdır.

Ali Beg Hakim, bizi Salihli'de, köylerindeki evinde misafir etmiş, kendi eliyle yemek ikram etmişti. O yıllarda bile saçma sapan propagandadan şikâyetçiydi. Kendisine şu partiyi tutuyor, bu partiyi tutuyor diyorlardı. Bilhassa, 1960 darbesinden sonra Demokrat Partililere yapılandırılan etiketle, "kuyruk" diyorlardı. Kendi ağzından nakledeyim: "Biz, Altaylar'dan buraya, burada Demokrat Partiyası var diye, Halk

Partiyası var diye mi geldik? Biz burada Uluğ Türük Milleti var diye geldik!" Bir de kendilerine CKMP'li ve "kurtçu" dediklerini söyledi ve şöyle devam etti: "Doğrudur, biz ava çıktığımızda önümüzden tavşan geçerse uğursuzluk, kurt geçerse uğur sayardık." Sonuçta köydeki ailelerin reislerini toplamış. Tek tek her birine hangi partiye oy vereceklerini üleştirilmiş. Böylelikle ilk seçimde, köyün sandığından bütün partilere eşit oy çıkmış!

İZMİR FUARI'NDAKİ SOVYET PAVYONU'NDA

İşte bu Ali Beg Hakim'in oğlu, arkadaşım Hasan Oraltay'la, İzmir Enternasyonal Fuarı'nı geziyorduk. İki metreye yakın boyu ve tipik Kazak hatlarıyla Hasan, Rus görevlilerin önünden geçerken ağzının kenarıyla, ıslık çalar gibi, "sebak-- köpek" diyordu. Tahmin edeceğiniz gibi Çin'e ve Rusya'ya büyük bir sempati beslemiyorduk. Aklımız da birkaç karış havadaydı, gençtik, Türkçüydük.

Duvarlarda "Sovyet Halkları"na ait fotoğraflar vardı. Tıpkı bugünkü Sincan ahalisi gibi güler yüzlü Kazak, Özbek, Türkmenlerin fotoğrafları. O fotoğrafları görünce

bu sefer ben sazi elime aldım ve bir Rus görevliye, bu sefer İngilizce, “Türk yüzleri görüyorum.” dedim. “Evet, Sovyetler’de çok Türk var.” dedi. “Ne yazık ki hür değiller.” dedim. Adamın cevabı, bugünkü Rus ve Çin propagandasına, Rus ve Çin muhibi Türklerin propagandasına ne kadar da çok benziyor: “Siz, kapitalist kaynakları okuyor, onları dinliyorsunuz. Gerçek öyle değil. Peki, dedim, o halde niçin Berlin’in ortasına duvar ördünüz? O tarihlerde Doğu Berlin’den Batı’ya kaçıışı durduramayan Ruslar, işgalleri altındaki Doğu Berlin’le Batı arasına bir duvar örmüşlerdi. İşte 1989’un 11 Eylül’ünde insanların elleriyle, tuğla tuğla yıktıkları ve onun ardından SSCB’nin de yıkıldığı duvar, o duvardı... Şimdi bana yakalanmak talihsizliğine düşen Rus’un bu soruma cevap vermesi zordu. Duvarı Ruslar inşa etmişti. Kaçış Batı’dan Doğu’ya değil, Doğu’dan Batı’ya idi. İnsanlar ölüm tehlikesini, arkalarından ateş edilmesi riskini göze alarak Batı’ya kaçıyordu. Fakat öğretilen propagandanın buna da belki anlamsız ama değişmeyen bir cevabı vardı: Siz, kapitalist gazeteleri, radyoları, televizyonları izliyorsunuz da ondan öyle zannediyorsunuz.

CENNETTEN KAÇAN KAÇANA - DÜN DE BUGÜN DE

İyi de hiçbir kaynak, Batılıların Doğu’ya kaçmaya çalıştıklarını gösteremiyordu. Kaçış tek yönlüydü. Bu münakaşa sürerken etrafımıza halk birikmişti. Ne konuşulduğunu önce anlamadılar. Sonra anladılar... O yıllar, İzmirliilerin 9 Eylül’de hâlâ ağladıkları yıllardı ve Ruslar, sabaha karşı saat 1’de kapanacak pavyonu, o gece 11’de kapatmayı uygun buldular.

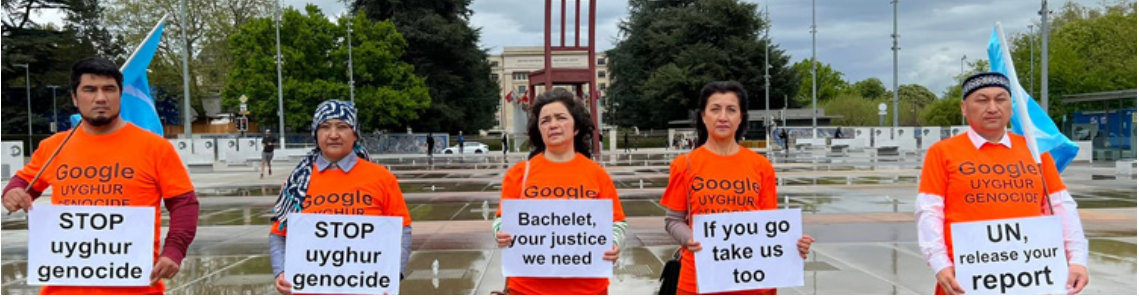
Bir teorik kimyacı Macar’ın kaçışına, OD-TÜ’de bölüm başkanı sıfatıyla yardımcı olmaya çalışmıştım. Bir bilim amaçlı davetle... Son derece salak bir bürokrasi yüzünden Prof. Ladik’in gelişi mümkün olmamış, hoca bana Batı Almanya’dan, “Ailemle birlikte batıya geçmeyi başardım.” diye bir mektup yazmıştı.

1960’ların güler yüzlü Macarları, Kazak, Özbek ve Türkmenleri... Tıpkı bugünün güler yüzlü Uygurları, Ruslar gelse de bizi Nazilerden kurtarsa diyen Ukraynalıları gibi... Benim oğlum bina okur, döner döner onu okur!

Yazar: İskender Öksüz

KAMP TANIKLARI BM ÖNÜNDE PROTESTOYA BAŞLADI

Yıllardır uluslararası kamuoyuna Çin'in soykırım suçu işlediğini ifşa eden toplama kampı tanıkları, Birleşmiş Milletlerin (BM) Doğu Türkistan raporunu derhal ilan etmesini ve Doğu Türkistan ziyaretinin güvenilir olmasını talep ederek Cenevre'deki BM binası önünde protesto yaptı.

Şu an Avrupa ülkelerinde yaşayan Çin'in Doğu Türkistan'daki ceza kamplarının canlı tanıklarından Ömer Bekali, Gülbahar Celilova, Kalbinur Siddik ve Gülbahar Hativaci, BM insan hakları komiserliğinin Doğu Türkistan raporunu derhal ilan etmesi ve Doğu Türkistan ziyaretiyle ilgili bugün Cenevre'deki BM Karargâhı önünde ellerinde Doğu Türkistan bayrağı ve "Uygur soykırımını durdurun!", "Komiser Bachelet, adaletinize ihtiyacımız var!", "Doğu Türkistan'a giderseniz bizi de alın!" ve "BM, raporunu derhal yayınlayın!" yazılı dövizlerle protesto eylemine başladı.

Dört kamp tanığı, Doğu Türkistan'daki toplama kamplarına dikkat çekmek için masum tutukluların giydiklerine benzer turuncu renkli hapisane üniformaları giyerken önlerine yazılan "Uygur Soykırımını Google'da Arayın" sloganıyla tepkisini gösterdi.

GERÇEKLERİ ULUSLARARASI TOPLUMA AÇIKLAYIN

Kampın görgü tanıkları, sosyal medyada eylem öncesi BM'nin Doğu Türkistan raporunu yayınlamalarını isteyen bir kısa video kaydı paylaşmıştı. Kayıta Kamp tanığı Ömer Bekali taleplerini dile getiren amaçlarının BM İnsan Hakları Yüksek Komiseri Michelle Bachelet'in Doğu Türkistan ziyareti sırasında Çin'in önceden hazırlamış olduğu kurmaca ve sahte propagandalarına asla inanmamaya ve gerçekleri Uluslararası topluma açıklamaya çağırarak olduğunu ifade ediyor.

Bilgilere göre, Tanıkların başlattığı Protestolar Çin'i derinden rahatsız etmiş ve Cenevre'deki Çin büyükelçiliği tarafından güvenlik güçlerine "Doğu Türkistanlı teröristler yasadışı protesto yapıyor" şeklinde şikayette bulunduğu, ancak bölgeye intikal eden polis memurlarının kamp tanıklarının açıklamaları sonrası eylemin yasal bir protesto olduğunu ve tüm formalitelere uygun olduğunu belirterek müdahale etmediği bildirildi.

Kamp tanıkları, Doğu Türkistan'daki soykırım meselesini yeniden ön plana çıkarmak umuduyla gösterinin bir hafta süreceğini açıkladı.

Muhammed Ali Atayurt- Türkistan Press

ÇİN'E UYGUR ÖĞRENCİLERİ BIRAKMA ÇAĞRISI

Uluslararası insan hakları kuruluşları 31 Mart'ta Çin'i keyfi tutukladığı İlham Tohti'nin tüm öğrencilerini derhal serbest bırakmaya çağırıyor.

Amerika'nın sesi VOA'nın bildirdiğine göre, geçen yıl aralık ayında ifşa olan Çin rejiminin "Tutuklular listesinde" yer alan yedi öğrenciden altısı, aralık 2014'te üç ile sekiz yıl arası hapis cezasına çarptırılmış, iddialara göre bahse konu öğrencilerin ceza müddeti bitmesine rağmen hala serbest bırakılıp bırakılmadığı hakkında net bir bilgi alınamıyor.

İlham Tohti, 1994 yılında Doğu Türkistan'da Uygurların karşılaştığı sosyal ve siyasal sorunlar ve Çin'in Uygur halkına yönelik baskıcı eylemleri hakkında yazmaya başladı. Ocak 2014'te Çin rejim hükümeti, Uygur entelektüel, fikir adamı İlham Tohti'ni "bölücülük" ile suçlayarak tutukladı. Göstermelik ve yasadışı bir şekilde mahkemeye çıkarılan Tohti, ömür boyu hapse mahkum edilmişti."

TÜM HAKLARI GERİ İADE EDİLMELİ"

Uluslararası insan hakları İzleme Örgütü

kıdemli araştırmacılarından Wang Songlian, Çin'in Doğu Türkistan halkına yönelik son zamanlardaki baskılarının uluslararası endişelere yol açtığını, yedi öğrencinin gözaltına alındığını veya zulüm gördüğünü ve Çin'in onları derhal serbest bırakması ve tüm haklarının geri iade edilmesi gerektiğini savundu.

Bilgilere göre İlham Tohti ve öğrencileri aynı yıl yargılandığı öne sürülüyor. Ayrıca Doğu Türkistan'daki soykırım Kurbanları veri tabanı, diğer İnsan Hakları kuruluşlarına göre Abdukayyum Ablimit, Parhat Halmurat, Ekber Emin, Mutellip Emin, Şohrat Nijat, Atikem Rozi olmak üzere bu öğrenciler İlham Tohti'nin görevli olduğu Merkezi Milletler Üniversitesi öğrencileri veya Tohti'nin kurduğu "Uygur Biz" Network'un gönüllüleri olup 2014'te Çin'in karanlık zindanlarına atılıp cezalarını çektikten sonra serbest bırakıldıkları, ancak daha sonra 2017 yılında başlayan büyük ölçekli keyfi tutuklama sırasında tekrar tutuklanıp hapsedildikleri ileri sürülüyor.

Muehammed Ali Atayurt- Türkistan Press

DOĞU TÜRKİSTAN KAYNAKLARINI DÖRT YOLDAN ÇALDILAR

Çin, Doğu Türkistan'ı işgalinden bu yana sürekli olarak Doğu Türkistan'daki ulaşım yollarını geliştirmeyi özellikle Çin vilayetlerine bağlamayı ve Doğu Türkistan'dan Çin'e büyük miktarlarda enerji, doğal gaz kaynağı kaçırmayı ya da hiç bir zaman durdurmamıştır.

Çin basınında çıkan haberlere göre geçtiğimiz günlerde Rejim yönetiminin Çin'deki Elektrik sorununu çözmek için Doğu Türkistan'dan Çin eyaletlerine büyük miktarlarda enerji kaçırdığını ve yaklaşık 29 milyar kilovat saat elektriği sözde "Xinjiang Elektriğini Dışa Aktarma" adı altında yağmalamayı hızlandırdığı öğrenildi.

Çin Propaganda ajansı Tanrıdağ ağına göre, Doğu Türkistan'daki (Xinjiang Elektrik, Enerji İnşaat A.Ş) şirketi bu yılın ilk çeyreğinde sözde "Xinjiang Elektriğini Dışa Aktarma" adı altında Doğu Türkistan'dan Çin'e, 28.925 milyar kWh elektrik kaçırdığı bildirildi.

DOĞU TÜRKİSTAN KAYNAKLARI GASP EDİLİYOR

Çalınan elektrik kaynağının 7.376 milyar kWh'i yenilenebilir enerjiden oluştuğu ve bunun Çin'e kaçırılan toplam elektriğin %25,5'ini oluşturduğu belirtiliyor.

Haberde Çin rejimi bu yılın ilk çeyreğinde 144 bin 500 kWh kapasiteye sahip yenilenebilir elektrik şebekeleri inşa ettiği, bunun 79.500 kilovat'ı rüzgar enerjisi, 40.000 kilovat'ı güneş enerjisi olduğu ve yeniden eklenen artı ısı, gaz ve basınç jeneratörlerinin üretim kapasitesinin ise 25.000 kilovat olduğu ifade ediliyor.

Ayrıca (Xinjiang Enerji Network)'ta yer alan habere göre 31 Mart itibariyle, (Xinjiang elektrik şebekesi) adı altında inşa edilen şebekenin toplam kapasitesi 107,5 milyon kilovata ulaştığı, bunlardan yenilenebilir enerji üretim kapasitesi ise 37 milyon 206 bin kWh olup, toplam üretim kapasitesinin %34,61'ini oluşturduğu öne sürülüyor.

KAYNAKLARI DÖRT YOLDAN ÇALDILAR

Bilgilere göre işgalci Çin'in Doğu Türkis-

tan'dan Çin'e dört şekilde enerji kaçırdığı gözlemlendi. Yılın ilk çeyreğinde, birinci olarak 750 bin kWh elektriği Kumul-Dunhuang ve Yandun-Shazhou hattı ile, İkinci iletim hattı olarak Güç aktarım ve basınç dönüştürme Projesi kapsamında Çin'e 4,59 milyar kWh elektrik transferi, Üçüncüsüye Güney Kumul-Zhengzhou Özel Yüksek basınçlı sabit İletim Projesi kapsamında Çin'e 11.467 milyar kWh elektrik transferi ve Dördüncü olarak ta Sancı-Guquan Özel Yüksek Basınçlı sabit İletim Projesi kapsamında Çin'e 12.867 milyar kWh Elektrik transferi adı altında kaçırıldığı ortaya çıktı.

Çin'in "14. Beş Yıllık Plan" döneminde (Xinjiang Elektrik Enerji A.Ş) vasıtasıyla Doğu Türkistan'dan Çin'e enerji transfer hattının yapımını güçlendirerek 750 bin kWh ana hat şebekesinin kapsama alanını daha da genişletmeyi planlıyor.

DOĞU TÜRKİSTAN'DAKİ TABİİ KAYNAKLAR

Doğu Türkistan enerji kaynakları bakımından zengindir ve Çin, Doğu Türkistan'ı işgal ettiğinden beri Doğu Türkistan'ın farklı kaynaklarını çeşitli isimler altında yağmalıyor ve Çin'e kaçırıyor.

Çin'de yakın zamanda ortaya çıkan enerji krizinin ardından Doğu Türkistan'ın Çin illerine enerji kaynaklarının ulaşımı hız kazandı. Doğu Türkistan'daki kömür re-

zervleri, Çin'in toplam kömür rezervlerinin %37'sini oluşturmaktadır. Petrol ve gaz rezervlerinin de Çin'in toplam rezervlerinin %25'ini oluşturduğu ve kaynağın 30 milyar ton hacme sahip olduğu tahmin ediliyor. Bunlardan hariç Doğu Türkistan'da rüzgar ve güneş enerjisi teknolojisi kullanım alanında da ön planda.

Gözlemciler, Çinli işgalcilerin Doğu Türkistan halkına yönelik sistematik soykırım politikası yürüttüğünü ve aynı zamanda da Doğu Türkistan'dan çıkan kaynakları talan ettiklerini, asil sahipleri olan Doğu Türkistan halkının kullanım haklarını gasp ettiklerini Doğu Türkistan'ın kaynaklarına ilişkin Çinlilerin açıkladığı verilerin güvenilmez olduğunu hatırlatmakla birlikte yağmalanan kaynakların Çin'in açıkladığı miktarın kat kat üstünde olduğunu söylüyor.

Dünyanın en büyük enerji tüketicisi olan Çin, 1949 yılından beri işgal ettiği Doğu Türkistan'dan petrol ve Gazın yanı sıra altın, platin, gümüş, uranyum ve kömür gibi 136 çeşit doğal kaynakları yağmalıyor, artı Çin'in %40 enerji talebini karşılayan bölgede, üstün kalite Pamuklarıyla dünyanın 5/1, Çin'in %80 ihtiyacını gideriyor. Bölge halkını yoksul ve geride bırakarak, köleliğe zorlayan Çinli otoriter rejim, gelinen noktadaysa Küresel çapta boykot ve çeşitli yaptırımlarla ile karşı karşıya.

Muhammed Ali Atayurt- Türkistan Press

Çin, sahte propagandalarıyla Doğu Türkistan meselesini dünya gündeminden uzaklaştırmaya çalışıyor.

KAYNAKÇA

<https://turkistanpress.com>
<https://www.internethaber.com>
<https://turkistanpress.com>
<https://turkistanpress.com>
<https://www.yenicaggazetesi.com.tr>
<http://www.tarihbilimleri.com>
<https://turkistanpress.com>
<https://www.karar.com>
<https://turkistanpress.com>
<https://www.karar.com>
<https://turkistanpress.com>
<http://turkistanpress.com>
<http://turkistanpress.com>

DOĞU TÜRKİSTAN GERÇEĞİ

Doğu Türkistan'da neler oluyor?

Doğu Türkistan'la ilgili haberlerin hangisi gerçek, hangisi gerçek değil?... Dergimiz, güvenilir haber kaynakları ve yaşıyan tanıkların beyanlarıyla, Çin rejiminin insanlığa karşı suçlarını ve bu suçlarını örtbas etmek için servis ettiği gerçeğişi bilgi ve haberleri ifşa etmeyi, ayrıca günümüzde Doğu Türkistan halkının maruz kaldığı insanlık dışı zulümleri dünya kamuoyuna sunmayı hedefler.

Genel Yayın Yönetmeni **Abdulvaris ABDULHALİK**

Grafik Tasarım **Örkeş**

Editör **Muhammed Ali ATAYURT**
Abdulvaris ABDULHALİK

Karikatür **Radwa ADL**

Yayın Kurulu **Doğu Türkistan Basın ve Medya Derneđi**

Yayın Türü **Aylık Yayın**

Yazışma Adresi **Kartaltepe Mah. Geçit Sok. No: 6 Dük 2**
Sefaköy K.çekmece İSTANBUL

info@turkistanmedia.com **www.turkistanpress.com** **www.istiqlalmedia.com**

+90 212 540 31 15 **+90 553 895 19 33** **+90 541 797 77 00**